

Sad, dok se Sem bavio stalnim sekretarskim poslovima Lucijinog oca, njeno prisustvo je bilo obavezno na društvenim dešavanjima.

Tu su svi! Hoćemo li da krenemo?

To je ručak za tvog oca. Naravno da moraš da dođeš!

Kako ću da vežbam ako odem? Moram da vežbam!

Ali, ti stalno vežbas!

Moram sve da nadoknadim! Šest sati dnevno! Madam Jegorova to očekuje.

Ma, koga je za to briga?

Svečani ručak u čast Uliksa, Hotel Leopold, Le Vo-de-Serne, 27. jun 1929.

Za francusko izdanje
Uliksa! I genija koji ga je
stvorio!

Za Džejmsa Džojsa!

Zašto smo opet stali?